

Artikel 65, stk. 3 – Oplysninger om, hvordan retsvirkningerne af de afgørelser, hvortil der henvises i forordningens artikel 65, stk. 2, fastlægges i overensstemmelse med national lovgivning.

1.) Hvad forstås der generelt ved begrebet "procesunderretning":

Ved "procesunderretning" (*Streitverkündung*) forstås den formelle meddelelse til en tredjemand, der indtil videre ikke har været part i proceduren, om en forestående eller allerede verserende sag via en af sagens parter. Med meddelelsen kan der være forbundet en opfordring til at indtræde i sagen som biintervenient. Den underrettende part indgiver et processkrift til retten, der derefter forkynder underretningen for den pågældende tredjemand. Procesunderretningen medfører ingen forpligtelse for tredjemand til at indtræde i sagen, men denne kan selv afgøre, om og i givet fald hvilken af parterne vedkommende ønsker at indtræde som såkaldt biintervenient for. Selv hvis han indtræder i sagen, vil han ikke opnå partsstatus, men status som biintervenient, og vedkommendes erklæringer og processkridt kan ikke stride imod parterne i hovedsagens ditto. Biintervenienten kan ikke pålægges at betale sagsomkostninger. Hvis parten i hovedsagen vinder, har biintervenienten krav på godtgørelse for sine udgifter over for modparten. Den, der via procesunderretningen fik mulighed for gennem sin indtræden i sagen som biintervenient at udøve indflydelse på sagens udfald, kan – selv om vedkommende ikke er indtrådt i sagen – kun basere erstatningskrav på grund af dårlig procesførelse på procesførelsen inden sin indtræden i sagen eller på materielle dispositioner, som han heller ikke som biintervenient kunne forhindre, eller – i det tilfælde, at han ikke er indtrådt i sagen – ikke havde kunnet forhindre. Ved at støtte den part, til støtte for hvis påstande han indtræder i sagen, kan biintervenienten bidrage til et positivt udfald heraf og dermed undgå regreskrav mod sig eller i det mindste forbedre sin stilling i en sådan sag.

2.) Hvilke væsentlige virkninger har afgørelserne for tredjemand, som har modtaget en procesunderretning?

Udgangspunktet ved procesunderretning er, at en part i en verserende retssag risikerer, at sagen ikke falder ud til hans fordel, men at han i påkommende tilfælde må påregne at kunne gøre et krav gældende over for tredjemand. Den underrettende parts interesse består altså i enten ikke at tabe sagen (hvorved biintervenientens indtræden i sagen kan komme ham til gode), eller (såfremt sagen tabes) at kunne holde sig skadesløs derved, at han efterfølgende vinder sagen mod tredjemand.

Samtidig forhindrer den underrettende part med procesunderretningen, at den tredjemand, som modtog procesunderretningen, i en efterfølgende retssag (*Folgeprozess*) kan fremsætte visse erstatningskrav mod denne på grund af dårlig procesførelse. En tredjemand, som modtog procesunderretning, og som herigennem havde mulighed for at udøve indflydelse på sagens udfald, kan kun basere erstatningskrav på grund af dårlig procesførelse på procesførelsen inden sin indtræden i sagen eller på materielle dispositioner, som han heller ikke som biintervenient kunne eller havde kunnet forhindre. Biintervenienten har adgang til at anvende forskellige retsmidler og foretage forskellige retsskridt, for så vidt som han ikke derved kommer i modstrid med parten i hovedsagen. I forbindelse med en eventuel efterfølgende retssag mellem parten i hovedsagen og biintervenienten omfatter retsvirkningerne af den endelige dom i hovedsagen for så vidt også biintervenienten eller den, som til trods for opfordring hertil ikke er indtrådt i sagen, idet disse personer som parter i en efterfølgende retssag ikke må gøre indsigelser gældende, som er i strid med de nødvendige elementer i afgørelsen i hovedsagen.

3.) Procesunderretningen har ingen bindende virkning for den retlige bedømmelse af tvisten i hovedsagen.

4.) Den bindende virkning af hovedsagens udfald indtræder ikke, såfremt biintervenienten – som følge af sagens stilling på det tidspunkt, hvor han indtrådte i sagen, eller som følge af erklæringer, der er fremsat, eller retsskridt, der er foretaget (f.eks. fordi disse ikke har bestridt bestemte fakta eller krav) – har været forhindret i at gøre relevante retsmidler gældende.

5.) Som beskrevet ovenfor indtræder procesunderrettningens retsvirkninger, uanset om tredjemand indtræder i sagen som biintervenient eller ej.

6.) Procesunderretning har ingen betydning for retsforholdet mellem tredjemand og den underrettende parts modpart, medmindre tredjemand har besluttet at indtræde i sagen til støtte for modpartens påstande.

Artikel 74 – beskrivelse af nationale regler om fuldbyrdelse og procedurer herfor

I den forbindelse henvises der til de relevante oplysninger for Østrig på den europæiske e-justice-portal i afsnittet "Anlæggelse af retssag" – "Fuldbyrdelse af retsafgørelser" – "Procedurer for fuldbyrdelse af en retsafgørelse" under [URL](#).

Artikel 75, stk. 1, litra a) – navne og kontaktoplysninger på de retter, til hvilke anmodningerne skal indgives i henhold til artikel 36, stk. 2, 45, stk. 4, og 47, stk. 1

– i Østrig til den "Bezirksgericht", ved hvilken fuldbyrdelsesproceduren verserer. I tilfælde af anmodninger om at få fastslået, at der ikke findes grunde til at afslå anerkendelse (artikel 36, stk. 2), samt i tilfælde af anmodninger om afslag på anerkendelse (artikel 45) er den "Bezirksgericht", i hvis distrikt den part, der er bundet af dommen, har sin bopæl eller hovedforretningssted, kompetent.

Artikel 75, stk. 1, litra b) – navne og kontaktoplysninger på de retter, til hvilke appel af afgørelser angående en anmodning om afslag på fuldbyrdelse skal indgives i henhold til artikel 49, stk. 2

– i Østrig ved den overordnede "Landesgericht" via den "Bezirksgericht", ved hvilken fuldbyrdelsesproceduren verserer.

Artikel 75, stk. 1, litra c) – navne og kontaktoplysninger på de retter, til hvilke yderligere appel skal indgives i henhold til artikel 50

– i Østrig ved "Oberster Gerichtshof" via den "Bezirksgericht", ved hvilken fuldbyrdelsesproceduren verserer.

Artikel 75, stk. 1, litra d) – sprog, der kan anvendes ved oversættelse af formulærene vedrørende domme, officielt bekræftede dokumenter og retsforlig

Kun tysk accepteres.

Artikel 76, stk. 1, litra a) – kompetenceregler, der er omhandlet i forordningens artikel 5, stk. 2, og artikel 6, stk. 2

– I Østrig: § 99 i loven om domstolskompetence (Jurisdiktionsnorm).

Artikel 76, stk. 1, litra b) – regler om procesunderretning, der er omhandlet i forordningens artikel 65

– I Østrig: § 21 i den civile retsplejelov (Zivilprozessordnung).

Artikel 76, stk. 1, litra c) – konventioner, der er omhandlet i forordningens artikel 69

konventionen mellem Tyskland og Østrig om gensidig anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser, retsforlig og officielt bekræftede dokumenter i civile sager, herunder handelsretlige sager, undertegnet i Wien den 6. juni 1959

aftalen mellem Folkerepublikken Bulgarien og Republikken Østrig om retshjælp på det civilretlige område og om dokumenter, undertegnet i Sofia den 20. oktober 1967

konventionen mellem Belgien og Østrig om gensidig anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser, voldsdomme og officielt bekræftede dokumenter i civile sager, herunder handelsretlige sager, undertegnet i Wien den 16. juni 1959

konventionen mellem Det Forenede Kongerige og Østrig om gensidig anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser i civile sager, herunder handelsretlige sager, undertegnet i Wien den 14. juli 1961, og protokollen om ændring af denne konvention, undertegnet i London den 16. marts 1970

konventionen mellem Nederlandene og Østrig om gensidig anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser og officielt bekræftede dokumenter i civile sager, herunder handelsretlige sager, undertegnet i Haag den 6. februar 1963

konventionen mellem Frankrig og Østrig om anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser og officielt bekræftede dokumenter i civile sager, herunder handelsretlige sager, undertegnet i Wien den 15. juli 1966

konventionen mellem Luxembourg og Østrig om anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser og officielt bekræftede dokumenter i civile sager, herunder handelsretlige sager, undertegnet i Luxembourg den 29. juli 1971

konventionen mellem Italien og Østrig om anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser i civile sager, herunder handelsretlige sager, samt af retsforlig og notarbekræftede dokumenter, undertegnet i Rom den 16. november 1971

konventionen mellem Østrig og Sverige om anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser i civile sager, undertegnet i Stockholm den 16. september 1982

konventionen mellem Østrig og Spanien om anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser, retsforlig og eksigible officielt bekræftede dokumenter i civile sager, herunder handelsretlige sager, undertegnet i Wien den 17. februar 1984

konventionen mellem Finland og Østrig om anerkendelse og fuldbyrdelse af afgørelser i civile sager, undertegnet i Wien den 17. november 1986

konventionen mellem Folkerepublikken Jugoslavien og Republikken Østrig om gensidigt samarbejde om civile og administrative anliggender, undertegnet i Wien den 16. december 1954

konventionen mellem Folkerepublikken Polen og Republikken Østrig om gensidige forbindelser på det civilretlige område og om dokumenter, undertegnet i Wien den 11. december 1963

konventionen mellem Den Socialistiske Republik Rumænien og Republikken Østrig om gensidig retshjælp i civile og familieretlige sager og om dokumenters gyldighed og forkyndelse, med dertil hørende protokol, undertegnet i Wien den 17. november 1965.

Sidste opdatering: 14/01/2019

De nationale sprogudgaver af denne side vedligeholdes af de respektive EU-lande. Oversættelserne er lavet af Europa-Kommissionen. Eventuelle ændringer af originalen, som de kompetente nationale myndigheder har lavet, er muligvis ikke gengivet i oversættelserne. Europa-Kommissionen påtager sig ingen form for ansvar for oplysninger eller data, der optræder i nærværende dokument, eller hvortil der henvises heri. Med hensyn til de ophavsretlige regler i den medlemsstat, der er ansvarlig for nærværende side, henvises der til den juridiske meddelelse.